

uddybning og Molebygning. Det ærede Medlem, der jo har været Minister for offentlige Arbejder, vil man vel ikke frakende Forstaaelse af de Spørgsmaal, der her foreligger, og jeg er glad ved, at han har foreslaaet denne Maade at løse Sagen paa. Uden paa Forhaand at binde mig til Enkeltheder skal jeg sige, at jeg finder, der er noget sundt i den Tanke, og jeg kunde ønske at slutte med at spørge, om ikke Forslagsstillerne til det private Lovforslag efter den Forhandling, der her er ført, kunde tiltræde denne Tanke. Det forekommer mig, at det var det bedste, de kunde opnaa. Det kunde efter min Mening føre til maaske den heldigste Løsning, der i Øjeblikket kan faas af dette Spørgsmaal, den heldigste for Fiskerne derved, at der da bliver gjort en Begyndelse, efter hvilken man altid vil kunne gaa videre, og for Rigsdagen derved, at man saa kommer ud over Diskussionen ind paa et praktisk Arbejde for Sagen. Jeg er tilbøjelig til at mene, at det var den heldigste Udgang, uden at jeg dog paa Forhaand skal binde mig til noget bestemt i saa Henseende.

Stærke: Den stærke Modstand, som det privat indbragte Lovforslag har fundet hos Ministeren og tillige hos Repræsentanten for Socialdemokratiet, det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Mortensen), og den Form, som denne Modstand har faaet, har vakt usædvanlig megen Opmærksomhed her i Tinget.

Sagen er saa stor og har en saa alvorlig Samfundsbetydning, at det var rimeligt, man søgte alle Veje for at finde den for de paagældende Interesser hensigtsmæssigste Ordning. Jeg skal kort minde om, hvad ikke kan være den højtærede Minister ubekendt, hvorledes dette Krav om Havne paa Vestkysten er bragt frem af Fiskerne. Den Kommissionsbetænkning, som kom i 1900, var for Fiskerne en stor Skuffelse og nærmest et haardt Slag, og den fremkaldte indenfor Fiskeriverdenen en stærk Bevægelse, saa at man i 1902 i Fiskeriforeningen satte en Bestyrelse ind, hvis Opgave skulde være at gennemføre Bygningen af en stor Vestkysthavn som Støtte for Fiskeriet. Siden har Bestyrelsen i Fiskeriforeningen arbejdet for denne Sag med stor Energi. Sagen er nu modnet til at føres frem, da Statens finansielle Hjælpemidler er ordnede, saa at den kan magte Sagen, og da Udviklingen af Kutterfiskeriet er blevet en saadan, at Nødvendigheden af en Løsning af Spørgsmaalet maa være

indlysende for enhver, uanset hvilket politisk Parti han hører til. Det Spørgsmaal, der ligger for, er, naar man tager alt andet bort, kort og skarpt dette, om den danske Regering og Rigsdag fremdeles vil nægte det danske Kutterfiskeri den nødvendige Støtte for den videre Udvikling af den Kutterflaade, som er skabt for en væsentlig Del ved Rigsdagens Laanelove, og som trænger til en Havn, fordi Flaaden er blevet saa stor, at en videre Udvikling er nødvendiggjort, og den lider af en udpræget Havnenød. Dette er Spørgsmaalet, og det vil videre betyde, at hvis denne Støtte ikke gives, vil de danske Fiskere fremdeles staa under ugunstigere Forhold end Fiskerne fra andre Lande, som de skal konkurrere med.

Gennem alle disse Aar har den danske Fiskeribefolkning staaet enig bag ved sin Bestyrelse og baaret dette Krav frem, og det har derfor ikke kunnet andet end forundre, at Ministeren har fundet det hensigtsmæssigt ikke at betone denne Enighed, men har draget frem Spørgsmaalet om alle de Ting, der kan være Uenighed om. Ministeren gjorde det i Gaar i Vendinger, som var ret paafaldende, naar han sagde, at man vilde tage fejl, hvis man troede, at han, fordi han var en ny Mand, var let til at faa til at gaa i Vandet. Disse Ord indeholdt en saadan Betragtning af det af de private Folketingsmænd indbragte Lovforslag, at man, kun fordi Ministeren er en ny Mand, kan forstaa, at han kan tiltale Rigsdagens Medlemmer i en saadan Tone. Men man fik ogsaa det Indtryk, at han trænger til at stive sine saglige Argumenter af med, hvad der tilfældigt falder ham i Munden. Men hvordan man saa end ser paa det, er det i hvert Tilfælde meget svært i en saadan Udtalelse og i andre af samme Slags at se Vidnesbyrd om en forstandig Mands opriktige Arbejde paa at gennemføre en Sag, der ligger ham paa Hjerte. Ministeren har sagt, at han ikke har anden Sagkundskab end Vandbygningsdirektørens, og de private Forslagsstillere har de praktiske sagkyndige Entreprenørers Sagkundskab paa deres Side, derfor synes det mig, at det Lovforslag, som Folketingsmændene har indbragt, og som gaar ud paa at give en bestemt Bevilling, fordi Kutterflaaden trænger til denne Vestkysthavn, men lade de tekniske Spørgsmaal yderligere undersøge i en Kommission, paa en meget hensigtsmæssig og hensynsfuld Maade slaar de to Slags Sagkunderskaber sammen.

Den naturlige Stilling, som en Mini-